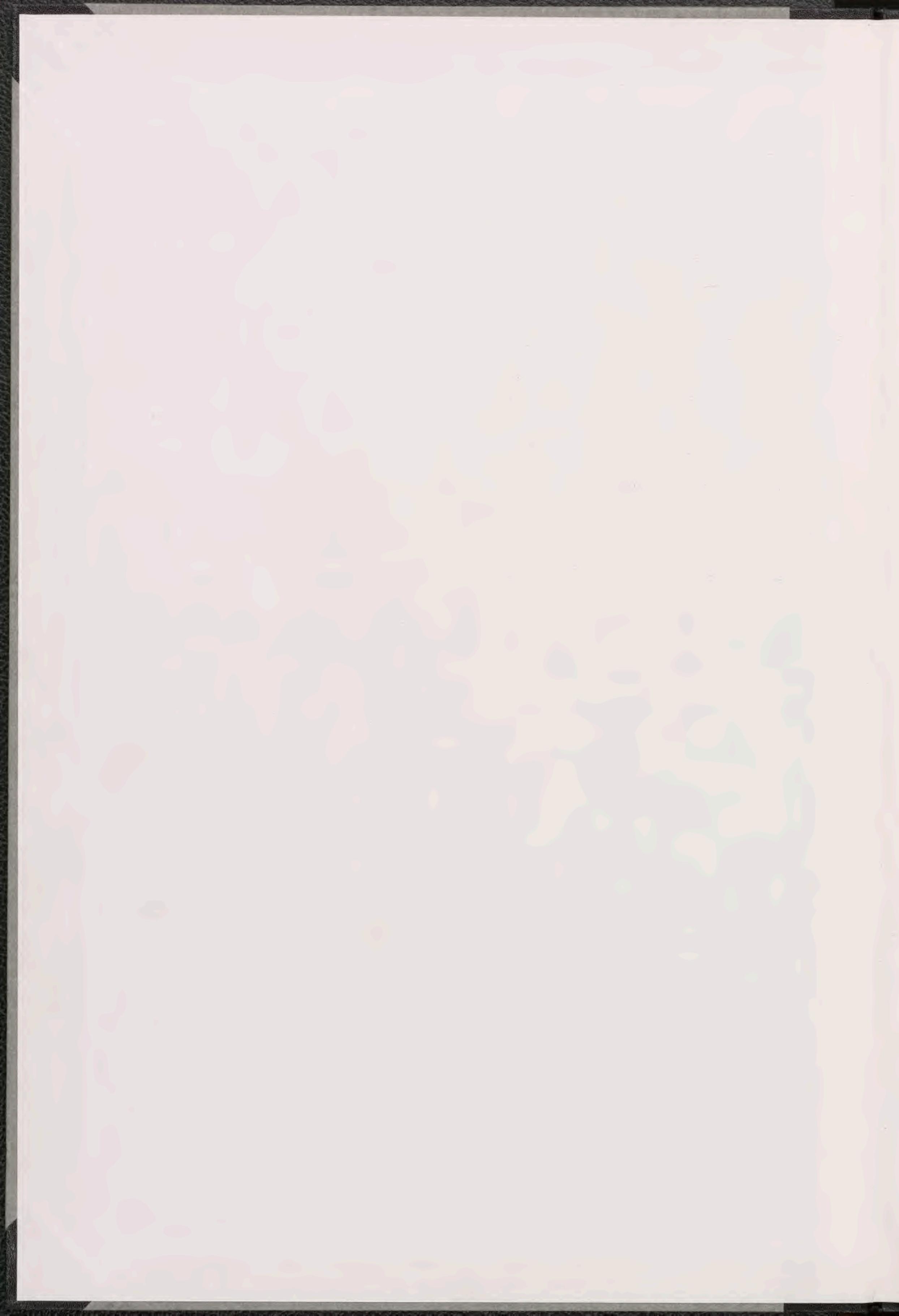
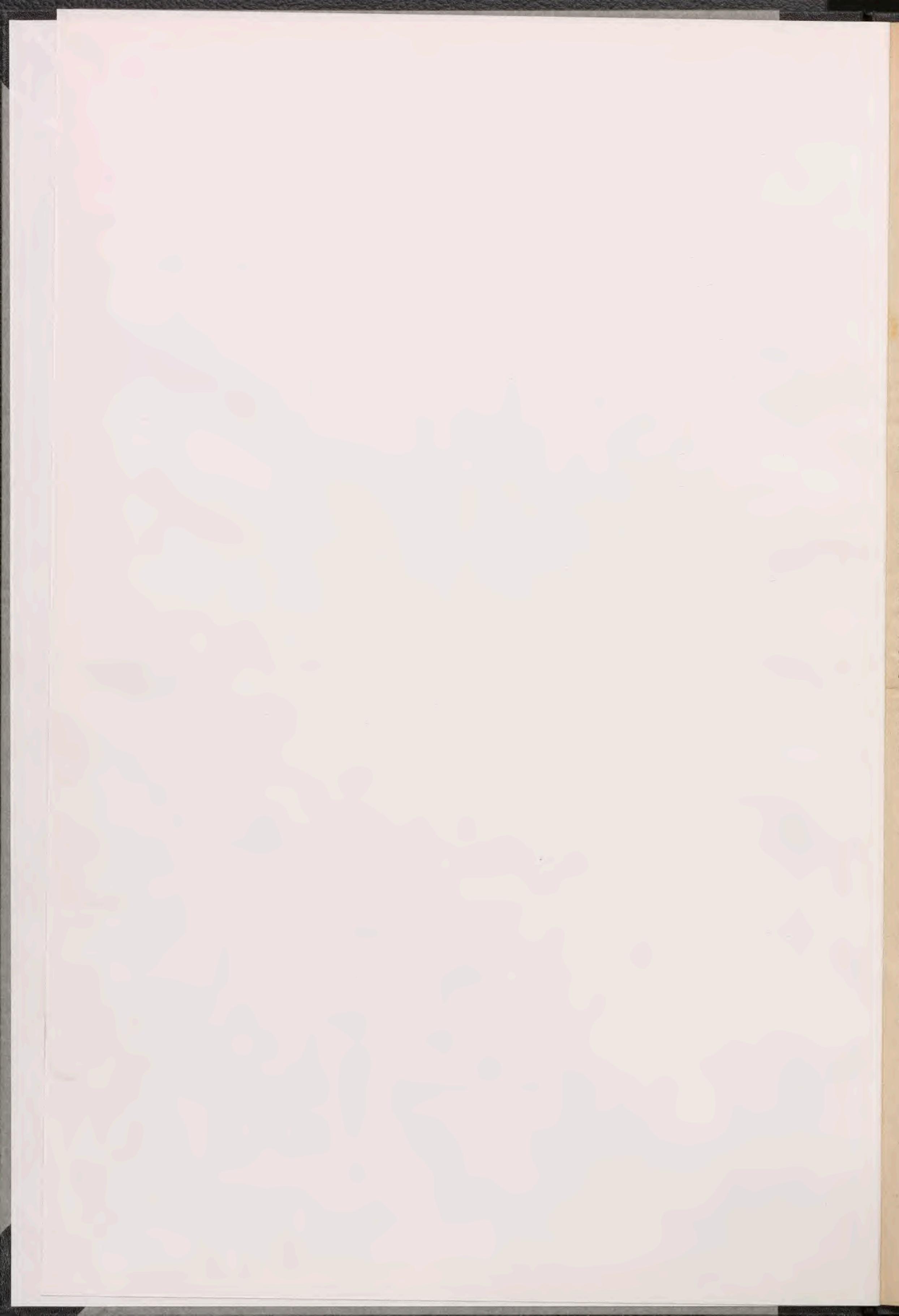

8

Եկան ել դպրոցին, օ՛, խիս փառաւոր,
Ես եւնենիք յաւ, բայց ի՞նչ օգու որ
Ժամանակը ըլ կայ ասող ուղիղ փոխ,
Մինչ վատերում են հազար ուժի փող:

Ահա՛ վիճակը Սուրբ Յակով վանիքին,
Որ սիր կրում եմ, յանդ փափառին,
Այ յիշած ժողովուրդ, որ փող եմ տախի,
Միք և վանիքին վրայ յէ՛ յախի:

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԱՌԱԿ ՄԸ

«ՀԻՆ ՕՐԵՐՈՒ ԱԶՆՈՒԱԶԳԻ ԶԻԵՐԸ»

Հարուստ մարդ մը՝ օր մը սպասուորը
Հետու առած Աթ Բազար կ'երթաց ձի մը
Գնելու համար:

Հոն համարուն, ձրավաճառի մը ուղ-
ղելով խօսքը՝ կ'ըսէ:

— Պատասխան՝ ճանապա՛ղ, պահա կիւ-
զէ պիր աթ ըգաբար:

Ջրալաճառը կանչելով իր աշկերուը՝ կը
հրամայէ այսինչ ձին ախտաւն մրել:

Ձին կը բերուի. փորձի համար աշ-
կերու վրան կը հնանայ և բանի մը ան-
գամ հրապարակն աշանը կ'ընէ,

Ձրավաճառը:

— Նասր՝, պէյէստինի՞զ մի, պէյէ է-
ֆէնտի:

— Տահա էյի պիր աթին հօ՞գ մը:

— Վա՛ր էֆէնտիմ, սէն պէնտին աթ
իսիէ, պէնտէ էն էյիէրի վար:

Եւ դառնարով աշկերուի:

— Հայտէ, Անձէս, չու իշ ախրաման
գուլա աթը ըգաբար:

Երկրորդ անգամ կը կրիսուի առաջին
փորձը, բայց էֆէնտին:

— Պէն տահա էյի, ձինս պիր հայշնոն
իսիէրիմ:

Երրորդ, չորրորդ ձի մը՝ մէկը միւսէն
աւելի գեղեցիկ՝ կը բերուի և փորձի
կ'ենթարկուն էֆէնտին հաւացնելու
համար, բայց յաճախորդը՝ միշտ դժուա-
րական ձին:

— Ճանրը պէն ճիսա պիր աթ իսիէ-
րիմ: Հանը, էսկի զէմնասա կիւզէն, ճինս
աթիար վար ըար, նէ՛րէսէ գալոր օ աթ-
ւար...:

Այն տահա ճանապաղը կ'ըսէ:

— Պէյէ էֆէնտի, օ սէնին ունտինին
թալարս օ զէմնասա ասաւակարը պինտիէր
պինտիէր տէ կիթարիէր...»

• • • • •

Սյա տուակը սրբան կը յարմարի միր
արդի իրականութեան:

— Ո՞ւր են այն ճին օրերու ուղամիս
մարդիկը:

— Ո՞ւր են անշահաբնդիր ժողովական-
ները:

Ո՞ւր են ազգին անկիզի սիրովը արո-
փու սիրուրը:

— Ո՞ւր են համեստ գործիները:

— Ո՞ւր են վեհանձն ու առասապութ-
հարուստները:

— Ո՞ւր են համեստ գործիները:

— Ո՞ւր են իսկական հայրենակիները:

— Ո՞ւր են վիրակի զասարակա-
կան հոգիները...»

ԿԻՆԵՐՈՒ ԱՇԽԱՐԴՀԵՆ

Դ.

ՄԱՂԻԿԻՆԵՐՈՒ ԼԵԶՈՒՆ

Կոնջական կեանքի մէջ ծաղիները
միծ կարևորութիւն ունին, այն պատ-
ճառով որ շատ սերտ նմանութիւն ունի
կին մը՝ երկիս այդ խորհրդաւոր՝ ու ա-
նուշաբորյ արարածներն հետ, որոնք
սիրոյ և վախի յիշաւակներ կ'արթնցնեն և
սրահանձոյ ու սփորտար զրադում մը կը
կազմին:

Վերջապէս, այնքան վառ ու ազգե-
ցիկ արտապատութիւն մը ունին որ անոնց
նորին կին մը կրնայ սարի կամ չար
գուշակութիւններ ընել, և անոնց վասա-
հի իր հոգինին ամէնէն մտերմիկ, ամէնէն
գորովալից գաղանիքները և նոյն խոկ իր
զգացած երկիւղները:

Երբ բակիքնիս չենք զիսեր, ծաղիկի
մը օգնութեան կը համենի մեղի:

Գորովի աւաշին առաւայինան է ծա-
ղիկը զար երկասարդ մը կ'ընծայէ թար-
մագիկ աղջկան, ու ծաղիկով է որ այս
վիրջնոր կ'արտայայտէ իր նախընծայ
սրապութեալը:

Մաղիկը վիճերու խորհրդանշանն է
հաւատութեան. իսկալ զրաւականն է խա-
զալաւութեան, գաղոնի աղաղակն է ան-
զուազ զգացման, ու զարձեազ անոր մէջ
կ'ամփոփուի անդարձ ձրամեսափ մը յու-
սանասութիւնը:

Կոնջ մը կեանքին մէջ ծաղիներուն
հետ յօրդուած յիշաւակներ կան, ծաղիկի
որոնք իր ամէնէն անուշ ու ամէնէն
ամուր զաղանիքը, ինչպէս իր ամէնէն
ամիմիթար վիշար կը պարտականին:

Դեսասի աղջիկները, իրը խորհրդա-
նչան, ծաղիկով զարդարուի իր սիրին:

Վարդը երջանիկ օրերու ծաղիկն է:

Մանիւսիլ, որ մնութեան գարունը կը
տօնէ, սիրոյ զարունա ալ կը տօնէ:

Քրիզանթիմը, միամադանու կիրարով կը
տօնէ սիրոյ և յօյսի սուզը:

Բանսկէ կամ խոկածաղիկը հաւատ-
արի սէր արտայատող ծաղիկն է:

Ազատիսին կամ մրիմինին, այս աղիսակ
ողկոյը որ թեթեւ բայց մը ունի, խորհ-
րանչանն է պարանական սիրոյ... թե-
րեւս անոր համար որ շատ բարձր է և
քաղլիը զժուար:

Պուրը, քնչուչ ծաղիկ, որ վար կը
յակի, անձնալքում կը նշանակէ:

Անգոլին կամ արծակատուցը որ Բա-
րեկներունը կը յիշեցնէ, յիմարութիւն կը
խորհրդանչէ:

Նարնջաւաղիկը, նոր հարս ու փեսի
գասական ծաղիկը, կուսական անդու-
թիւն կը խորհրդանչէ:

Աստղածաղիկը կամ շինական մարդար
տածաղիկը բնական վայելչութիւն կը
ցուցնէ:

Ազայի բառած ծաղիկը կը նշանակէ
ամէն ինչ բարեկամութեան համար...»

Տուղար (Լիլիանի) այս խոշոր ու
պարզուած միամիտ ծաղիկը ծաղիկն է:

Զիանդական աղջիկն է արտայա-
տուած աղջիկը ծաղիկն է:

Չիկունիան աղիկը սիրութիւն է:

Ռուսական աղիկը սիրութիւն է:

Վարդակական աղիկը ս

